

Szakály Éva: Alkudozás

Uram, ma lettem nyolcvanéves,
túl gyorsan múltak el az évek.
Még oly sokat szeretnék tenni,
úgy szeretnék nyolcvanegy lenni.

A pár kis tervem, mi még lenne
ha tán több időt igényelne,
s egy év nem lenne elegendő,
add, hogy legyek nyolcvankettő.

Jó lenne még sokat utazni,
újabb helyeket meglátogatni,
halálom perce még tán várhat,
megérhetném a nyolcvanhármat?

Uram, Te látod a világot,
Gyorsan jönnek a változások.
Ha nem sürgős, hogy magadhoz végy,
Esetleg lehetnék nyolcvannégy.

És ahogy a technika halad,
Sok újat lát, ki élve marad.
Még oly sok minden ideköthet,
Úgy örülnék a nyolcvanötnek!

Az emberiség oly sokat tehet,
A világ oly csodás hely lehet,
Jó annak, aki itt maradhat,
Nem oly sok az a nyolcvanhat!

Tudom Uram, hogy sokat kértem,
Hisz oly szép lehet fenn az égben.
S én mégis arról tervezgetek,
Hogy érjem meg a nyolcvanhetet.

Elfáradok a hosszú úton,
El is kések majd sokszor, tudom
Tudasd velem, ha meggondoltad
Betöltöm-e a nyolcvannyolcat?

Addigra már oly sokat láttam,
Emlékeimet regisztráltam,
Mily nagy kár lenne, ha elmennék,
Mielőtt nyolcvankilenc lennék.

Már igazán csak egyet kérek,
Uram, ne vedd szemtelenségnek,

Éveim száma kerek lehet,
Ha meglátnám a kilencvenet.

És hogyha ezt már megengedted,
S ezt a lépést értem megtetted,
Neked már úgyis egyremegy,
Könnyen lehetnék kilencvenegy.

Minden szemérmem félreteszek,
Hogyha még egyet kérdezhettek,
Tudom ez a kor hajmeresztő,
De hadd legyek kilencvenkettő.

Úgy megszoktam az életemet,
És hátha lesz még, ki megszeret,
Ki pótolná elvesztett párom,
Ha lehetnék kilencvenhárom.

Addigra már reszket a kezem,
De ha helyén lesz még az eszem,
A magas kortól, és nem félek,
Megadod a kilencvennégyet?

A korra nincsen szabadalom,
Számításom megtalálhatom,
Ha őrködsz egészségem fölött,
Akkor lehetnék kilencvenöt.

Manapság már hallani olyat,
Emberekről készül másolat,
Ezt talán én is megvárhatom,
Segíts át a kilencvenhaton.

Ha még hirtelen meg nem halok
Kis vagyonkámmal rendben vagyok,
Elég lesz tán még egy évig,
Kihúzhatnám kilencvenhétig?

Hála neked, nagy a családunk,
Még pár dédunokát is várunk,
Láthatnám őket? . – ugye ezt mondtad,
Ha megadod a kilencvennyolcat.

Sok évet kaptam, nem egy-kettőt,
Megköszönöm a sok esztendő.
És még kérem, – tán el sem hiszed,
A kilencvenkilencediket.

Még egy év és akkor valóban,
A népek azt mondhatják rólam,
Ez aztán igen szép kort élt meg,
Hisz tegnapelőtt volt százéves!

Uram az életet te adod,
Úgy veszed el amint akarod.
Nem is zavarlak többet Téged,
ne vedd komolyan, amit kérek,
Csak beszélgetni akartam véled.